

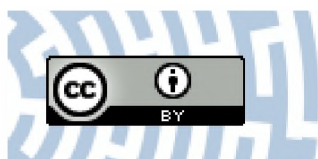

You have downloaded a document from
RE-BUŚ
repository of the **University of Silesia in Katowice**

Title: Włodzimierz Łętek (1914-1986) : nauczyciel, działacz oświatowy i związkowy ziemi śląskiej

Author: Kazimierz Czarnecki, Piotr Kowolik

Citation style: Czarnecki Kazimierz, Kowolik Piotr. (1999). Włodzimierz Łętek (1914-1986) : nauczyciel, działacz oświatowy i związkowy ziemi śląskiej. "Edukacja Ustawiczna Dorosłych" (Vol. 4, (1999), s. 117-118).

Uznanie autorstwa - Licencja ta pozwala na kopiowanie, zmienianie, rozprowadzanie, przedstawianie i wykonywanie utworu jedynie pod warunkiem oznaczenia autorstwa.

UNIWERSYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Biblioteka
Uniwersytetu Śląskiego

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Włodzimierz Łętek (1914–1986)

Nauczyciel, Działacz Oświatowy i Związkowy ziemi śląskiej

Włodzimierz Łętek, syn Michała i Heleny Wadas urodził się 19 października 1914 r. w Lubczy koła Jasła, w rodzinie robotniczej. Do szkoły powszechnej uczęszczał w Pilźnie. Już od dzieciństwa interesował się przyrodą. Po ukończeniu pierwszego stopnia edukacji zaliczył kurs Państwowej Szkoły Rolniczej, a w 1932 r. został przyjęty do II Państwowego Gimnazjum w Tarnowie do klasy 5 na kierunek matematyczno-przyrodniczy. Od tej pory mieszkał na stacji w Tarnowie zarabiając korepetycjami na utrzymanie. W 1936 r. złożył gimnazjalny egzamin dojrzałości. Po ukończeniu Gimnazjum powrócił do rodziny w Będzinie. Pracował jako pomoc biurowa przy sekretarzu Wydziału Hipotecznego. W 1937 roku rozpoczął studia w Krakowie, skąd przeniósł się na Uniwersytet Poznański na Wydział Rolniczo-Leśny. W trakcie studiów odbył służbę wojskową w Legii Akademickiej. W 1939 r. brał czynny udział w kampanii wrześniowej walcząc w rejonie Dorohuska, Tomaszowa Lubelskiego, Chełmna, Niska i Tarnowa. Następnie wrócił do Będzina i od grudnia 1939 r. uczestniczył w pracach Czerwonego Krzyża, zbierając w domach polskich żywność, pieniądze dla jeńców wojennych. W styczniu 1940 r. został skierowany przez Urząd Pracy w Będzinie do kopalni „Flora” w Dąbrowie Górniczej, gdzie pracował jako robotnik do grudnia 1943 r. Po wypadku w kopalni pracował jako listonosz i pracownik pocztowy. W połowie 1941 r. Włodzimierz Łętek rozpoczął działalność w Tajnej Organizacji Nauczycielskiej, gdzie organizował akcję tajnego nauczania i pomocy materialnej dla nauczycieli. Uczył: literatury, historii, geografii, biologii, chemii i łaciny.

Bezpośrednio po wyzwoleniu Zagłębia Dąbrowskiego 27 stycznia 1945 r. podejmuje pracę w Urzędzie Miejskim jako członek Komisji Mobilizacyjnej na terenie miasta Będzin i powiatu. Po zakończeniu prac w tej komisji zatrudnił się jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr 4 w Będzinie.

Niepełne wykształcenie uniwersyteckie nie dawało uprawnień do wykonywania zawodu nauczycielskiego. Włodzimierz Łętek uzupełnił się kwalifikacje zawodowe w Liceum Pedagogicznym w Pszczynie, gdzie w lipcu 1946 r. zdał egzamin dojrzałości uprawniający do nauczania w szkołach powszechnych.

W czerwcu 1945 r. powstał Tymczasowy Zarząd Oddziału Powiatowego ZNP w Będzinie, gdzie znaczne zasługi w akcji organizacyjnej położył Włodzimierz Łętek. Na jego wniosek (od 1947 r. członka Zarządu ZNP w Będzinie), utworzony został fundusz emerytalny, a w 1949 r. zapoczątkowała swoją działalność agenda Oddziału ZNP.

1 kwietnia 1949 r. powołano do życia z inicjatywy Włodzimierz Łętka Kasę Zapomogowo-Pożyczkową, której pomoc finansowa obejmowała udzielanie nauczycielom zasiłków i pożyczek na zakup odzieży, opału i mebli. Chcąc zaradzić trudnościom lokalowym Zarząd Oddziału ZNP na prośbę Włodzimierz Łętka podjął akcję szkolenia nauczycieli poprzez

organizowanie w Będzinie Rocznych Kursów Nauczycielskich (RKL) i Wyższych Kursów Nauczycielskich.

18 sierpnia 1950 r. Włodzimierz Łętek został powołany na stanowisko kierownika Wydziału Miejskiego Rady Narodowej i członka tegoż prezydium w Będzinie. Włodzimierz Łętek pracując na stanowisku Inspektora Oświaty brał czynny udział w organizacji szkoleń nauczycieli, propagował i rozwijał ruch turystyczny wśród nauczycieli. W 1957 r. w mieście Wydziału Oświaty powstał Inspektorat Szkolny turystyczny z połączenia miasta Będzin i powiatu oraz Dąbrowy Górniczej i czeladzi, gdzie Inspektorem Szkolnym został Włodzimierz Łętek. Po przeszło 10-letniej pracy w Inspektoracie, 27 października 1969 r. Włodzimierz Łętek został wybrany prezesem Zarządu Okręgu w Katowicach. W okresie swej kadencji kładł szczególny nacisk na doksztalcanie nauczycieli, utworzony został Wydział Pedagogiczny zajmujący się podwyższaniem kwalifikacji zawodowych nauczycieli.

W 1970 r. utworzył Komisję Historyczną przy ZO ZNP. Ponadto rozwijał akcję socjalno-bytową będąc członkiem Plenum Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych od 1970 r. Załatwiał i rozstrzygał w sposób pozytywny wiele spraw dotyczących pracowników oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem emerytów. Piastował funkcję przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Funduszu Ochrony Zdrowia przy Urzędzie Wojewódzkim, gdzie propagował wśród nauczycieli wypoczynek i leczenie sanatoryjne.

19 czerwca 1972 roku na IX Okręgowym Zjeździe Delegatów ZNP w Katowicach związanym w upływie kadencji władz ZNP oraz 50-leciem organizacji na Śląsku, ponownie wybrano Włodzimierz Łętka na prezesa Okręgu ZNP, którą to funkcję pełnił do czasu likwidacji Zarządu Okręgów w roku 1973. Od tego roku pełnił funkcję kierownika Oddziału Zarządu Głównego ZNP, dyrektora Ośrodka Usług Pedagogicznych i Socjalnych o zasięgu na województwo bielskie, częstochowskie i katowickie. OUPiS pod nadzorem Włodzimierz Łętka kontynuował działalność pedagogiczną w formie konferencji teoretyczno-pedagogicznych i rozwijał działalność socjalno-bytową, kulturalno-oświatową i sportowo-turystyczną nauczycieli. W 1975 r. objął funkcję członka Prezydium ZG ZNP w Warszawie, którą sprawował do 1980 r.

Po reaktywowaniu Zarządów Okręgów pomimo przejścia na emeryturę Włodzimierz Łętek został zatrudniony 1 stycznia 1982 r. na stanowisko dyrektora filii OUPiS w Katowicach, które piastował do ostatnich dni swego życia. Za swoją pracę otrzymał wyróżnienia, ordery, odznaczenia i medale: Krzyż Walecznych „Na Polu Chwały” (1939), Odznaka Grunwaldzka (1947), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1961), Zasłużony Nauczyciel Polski (1972), Medal Komisji Edukacji Odrodzenia Polski (1984) i inne.

Zmarł 14 marca 1986 r. w wieku 71 lat.

Kazimierz Czarnecki, Piotr Kowolik